

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - سوم اکتوبر ۲۰۱۷

تنظیم و ویرایش: AA-AA

قندیل

با قندیل طلایی عشق برگشت، ولی سقف ویران دلم در صدای دلخراش به هم ریختن، گم گشته بود.

رؤیا

روز بازگشتت را با شعله لرزان شمعهای رنگین جشن می گیرم؛
شمعها یکی بعد دیگر به پایان می رسند و گلهای خشکیده میخک روی طاقچه گردآلود
کلبه ام از قطرات داغ، زخم بر می دارند.
نوزاد لحظه ها دم به دم با منقار بیضه می شکند و بی تحمل سوی وادی بی نشان شب می
رود و لحظه های تلخ انتظار عزم پولادین صبوریم را در هم می شکند.
میدانم ابداً بر نمی گردی و رؤیاهای پرپر شده مرا از دامنه های تپه خیالم بر نمی چینی و
اما در قاب نیایش من تا واپسین دم هستی جای خواهی داشت و فضای کلبه ام از عطر یاد
تو معطر خواهد ماند.

زلزله

هنوز ریشه های باریک رویاهایم در حفره بی بنیاد امید تکیه گاهی استوار نیافته بود، که
زلزله جفای تو غضب نمود.

(ناهید غزل "غنی زاده")